Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

За педагогічні кадри

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ім. О. М. ГОРЬКОГО

30 КВІТНЯ 1957 року ВІВТОРОК
№ 16 (28)
Ціна 15 коп.

Юнаки і дівчата! Будьте гідними синами і дочками нашого великого народу, невтомними будівниками комунізму!

(Із закликів ЦК КПРС до 1 Травня 1957 року).

ВЕЛИКЕ СВЯТО

Перше травня! Цей день увійшов в історію міжнародного робітничого руху як велике свято пролетаріату, як день огляду його революційних сил, день міжнародної солідарності трудящих.

Це свято було встановлено в липні 1889 року на Паризькому Конгресі II Інтернаціоналу. В резолюції Конгресу говориться:

«Призначається велика міжнародна маніфестація і раз назавжди встановлюється число таким чином, щоб разом в усіх країнах і в усіх містах в один встановлений день трудящі пред'являли громадській владі вимоги обмежити законом робочий день до 8 годин, а також виконання всіх інших постанов міжнародного Конгресу в Парижі».

З того часу кожний рік робітничий клас всього світу відзначає свято — Перше травня—новими значними перемогами в боротьбі проти монополістичної буржуазії за свої життєві інтереси, за мир і демократію.

В цьому році пролетаріат, згуртовуючи навколо себе широкі народні маси, зустрічає Першотравень видатними успіхами в боротьбі за мир і демократію. Ще вище підноситься над арміями борців - революціонерів прапор пролетарського інтернаціоналізму, прапор єдності робітників усіх країн.

Безсмертні ідеї Жовтневої соціалістичної революції в Росії, 40-річчя якої буде широко відзначено в цьому році демократичними силами всього світу, запалюють робітників усіх країн, трудящих колоній на дальше розгортання революційної боротьби, національно - визвольного руху. На чолі демократичних сил світу в боротьбі за мир, демократію і соціалізм стоїть героїчний радянський народ — творець першої в світі соціалістичної держави, могутня сила комуністичного будівництва в СРСР.

Широко обговорюючи тези доповіді секретаря ЦК КПРС тов. Хрущова М. С., радянські люди вносять цілий ряд пропозицій, виявляють гарячу відданість справі комуністичного будівництва.

Радянські люди палко вітають заходи ЦК КПРС і Радянського уряду щодо державних позик.

Ці заходи радянський народ розцінює як турботу Комуністичної партії про дальший розвиток народного господарства нашої країни, як турботу про піднесення добробуту і зростання культурного рівня кожної радянської людини.

Величезні успіхи радянського народу в розвитку економіки і культури — втілення в життя безсмертних ідей Леніна, ленінського плану соціалістичного будівництва.

Нещодавно радянський народ вітав відомих представників радянської науки, літератури та мистецтва, удостоєних Ленінських премій в дні святкування 87-річчя з дня народження В. І. Леніна. В ці дні з особливою силою виявилася безмежна любов радянського народу до свого вождя, до Комуністичної партії.

Під знаком глибокого вивчення ленінської спадщини, підготовки до майбутньої роботи в школі готуються до Першого травня студенти нашого інституту.

Студенти і професорсько-викладацький склад, підносячи рівень учбової і наукової роботи, зміцнюють зв'язки з студентами і викладачами братніх демократичних країн.

Колектив інституту прийшов до великого свята, сповнений творчої енергії, тісно згуртований навколо Комуністичної партії, її Центрального Комітету.

Хай живе свято міжнародної солідарності трудящих — день Першого травня!

НА СВЯТІ

Зазеленіли ніжно крони,
Весна бринить, цвіте, сія...
Крокує поступом мільйонів
Радянська здружена сім'я.

Гірлянди, музика, плакати,
І щастям сповнені серця —
Живою стрічкою Хрещатик
Пливе невпинно без кінця.

П. ОРЛИК.

* * *

Май пришел сегодня на планету
Этим утром в зелени, в цветах,
Подставляя солнечному свету
Лик весны с улыбкой на устах.

Полыхают в пурпуре колонны,
Волю к миру их сломить нельзя:
Тут в рядах шагают миллионы.
С праздником вас, братья и друзья!

В. БОРЦОВ.

Щоденне чергування

Наказом директора з 20 квітня ц. р. для підтримання постійного порядку в інституті запроваджено щоденне чергування викладачів і студентів на факультетах.

Для чергування на кожному факультеті призначається відповідальний черговий і двоє помічників. Відповідальний черговий призначається деканатами з числа доцентів, асистентів, старших викладачів і викладачів, які працюють на даному факультеті. Від проведення занять відповідальний черговий не звільняється.

Помічники призначаються з числа студентів і на час чергування звільняються від занять.

Відповідальний черговий по факультету і його помічники підпорядковані під час чергування декану факультету, якому доповідають про стан порядку і дисципліни на факультеті.

Гості з Польщі

24 квітня проїздом з Москви і Ленінграда наш інститут відвідала група студентів і асистентів географічного факультету Гданської вищої педагогічної школи (педінституту), очолювана професором географії Болеславом Аугустовським.

Директор інституту М. М. Підтиченко розповіла гостям про життя нашого колективу. Польські друзі з інтересом оглянули приміщення інституту, побували в робочих кабінетах і студентській читальні.

В кабінеті марксизму-ленінізму відбулась тепла зустріч польських і наших студентів. Зав'язалась щира невимушена розмова...

У супроводі студентів і аспірантів нашого інституту польські друзі зробили екскурсію по місту, ознайомились з історичними місцями столиці України.

Весняний Київ справив на гостей глибоке враження. «Гарна ваша країна, — говорили вони на прощання, — а ще кращі радянські люди».

Багато спогадів повезуть польські друзі додому, і в їх числі будуть незабутні зустрічі з нашими студентами та викладачами і блакить мирного київського неба.

На зйомці документального фільму

Цими днями в нашому інституті побували працівники Київської кіностудії документальних фільмів. Ми попросили товаришів розповісти про завдання групи.

— Ми працюємо не з акторами, а безпосередньо з самими героями наших днів, — сказав режисер кіностудії Л. Френкель. — У даному випадку маємо справу з вашими студентами. До сорокаріччя Радянської влади готуємо документальну кінокартину «Дорога в життя» — про політехнізацію навчання в школах України.

Фільм буде зніматися в школах, на курсах удосконалення вчителів, у дитячій МТС (м. Вінниця), на шкільному заводі (м. Харків), у комсомольських таборах (Дрогобицька і Львівська області). Кінофільм розкаже про передові методи політехнізації навчання в учбових закладах республіки.

У кадрах, взятих з життя Київського педагогічного інституту ім. Горького, розповідатиметься про підготовку вчителів до викладання дисциплін політехнічного характеру. Ми хочемо показати також, як поєднується теорія і практика при підготовці молодих вчителів.

Кінозйомка провадилась в учбових майстернях інституту та в 56-й аудиторії на лекції М. Ф. Кіраковського про енергетику.

Фільм вийде на екрани країни в грудні цього року.

Д. ЧЕРЕДНИЧЕНКО.

Ленінські дні в інституті

Широко відзначили викладачі, студенти, працівники інституту 87 роковини з дня народження В. І. Леніна. В усіх академічних групах пройшли бесіди, збори, присвячені пам'яті вождя трудящих всього світу.

20-го квітня відбувся урочистий вечір викладачів і студентів інституту, присвячений знаменній даті. З доповіддю про життя і діяльність В. І. Леніна виступив завідуючий кафедрою історії КПРС доцент Л. П. Тендерес.

З віршами, присвяченими В. І. Леніну, виступили українські і білоруські поети, а також студенти нашого інституту.

22-го квітня відбулись спільні комсомольські збори I-Г і II-Г груп III курсу спецвідділу педагогічного факультету.

На зборах студенти виступили з читанням віршів, оповідань, присвячених В. І. Леніну, спогадів старих більшовиків, особисто знайомих з Володимиром Іллічем.

До ленінських днів в інституті було відкрито велику виставку з творів геніального теоретика марксизму. На виставці представлено праці В. І. Леніна мовами народів СРСР і країн народної демократії.

Святкування Першотравня

На засіданні партійного бюро інституту 23 квітня були розглянуті заходи до проведення першотравневих свят в інституті.

Уже підготовлено оформлення першотравневої колони. За рішенням бюро колона виступатиме у такому порядку: першим іде колектив фізико-математичного факультету, потім викладачі і студенти мовно-літературного факультету, замикає колону педагогічний факультет. В голові колони йде інститутський духовий оркестр.

Для підтримання порядку під час першотравневих свят вирішено встановити у гуртожитках чергування викладачів, а також обмежити вхід сторонніх осіб.

2-го травня для колективу інституту буде організовано маївку в живописному місці на одній з околиць Києва.

ПИСЬМЕННИК-ПАТРІОТ

25 квітня ц. р. минуло 50 років з дня народження відомого українського письменника-патріота, воїна, комуніста, друга й вчителя молоді М. Трублаїні (Миколи Петровича Трублаєвського).

Його пригодницькі повісті «Лахтак» і «Шхуна «Колумб», науково-фантастичний роман «Глибинний шлях» — широко відомі молодим читачам.

Коротким було життя письменника — він загинув у боях з фашистськими загарбниками, коли йому сповнилось лише 34 роки. Але за десятиріччя своєї літературної діяльності він створив близько 40 оповідань, понад 30 нарисів, три повісті й науково-фантастичний роман.

Л. ЛЕВАНДОВСЬКИЙ.

Діла і люди підшефного заводу

* * *

КОЛЕКТИВ 1-го Київського авторемонтного заводу під керівництвом партійної і профспілкової організацій систематично виконує і перевиконує державні плани по всіх показниках. За досягнуті успіхи заводу дев'ять разів присуджувався перехідний Червоний прапор Ради Міністрів Союзу РСР з врученням першої грошової премії.

По підсумках за I квартал план виконано: по валовій продукції — на 105,8%, по товару — на 105,9%. На 1 січня 1957 р. передовиків на заводі нараховувалось 599 чол. — 76,9% загальної кількості робітників; з них 98% охоплено соцзмаганням.

Такі передовики виробництва, як Гришанов (токар), Омельченко (слюсар), Белько (автогенник), Гребенчук (токар), Козаченко (слюсар), Самусик (електрозварник), Нікітін (автоелектрик) і багато інших, виконали за рік по 2—3 норми.

Досягнуті успіхи — результат розгорнутого соцзмагання між робочими ділянками, цехами і спорідненими заводами.

Велику допомогу у виконанні виробничого плану надають раціоналізатори нашого підприємства.

Всім добре відомі прізвища кращих раціоналізаторів тт. Гребенчука, Гришанова, Подольського, Прохорова, Білана, Губки, Дмитренка, Галієва і ін.

Значну роль у виконанні плану відіграють впровадження нової техніки, передової технології та обмін досвідом.

У 1956 році та в першому кварталі 1957 року на заводі проведені організаційно-технічні заходи по оснащенню виробництва. Так, закінчено реконструкцію монтажного та моторного цехів і встановлено конвейєри для складання машин і двигунів.

Виготовлена спеціальна камера для покраски автомашин і автобусів. Організовано ділянку для виготовлення карбонітових деталей.

Збудовано гальванічний цех, де змонтовано нові установки.

Переведено в нове приміщення цех виготовлення деталей, що значно підвищило продуктивність праці в цьому цеху; поліпшились умови праці робітників.

В світлі рішень грудневого, лютневого Пленумів та тез доповіді М. С. Хрущова про дальше удосконалення організації управління промисловістю і будівництвом колектив нашого заводу виступив з цілим рядом пропозицій, направлених на перебудову керівництва авторемонтними заводами та окремими ділянками заводу.

Об'єднання дрібних заводів і їх спеціалізація дозволить повніше використати внутрішні резерви, підвищити коефіцієнт використання обладнання та дасть можливість піднести на новий, більш високий рівень виробничі сили всієї нашої країни.

Навчання допомагає в роботі

ПІСЛЯ демобілізації з лав Радянської Армії, в 1951 році, я прибув на завод, не маючи ніякої спеціальності. Мені порадили вчитися на токаря. Але після оволодіння ремеслом я відчув, що мені невистачає загальних знань, і тому почав відвідувати вечірню школу робітничої молоді.

Навчання в школі у значній мірі сприяло оволодінню професією на заводі. Закінчуючи 10-й клас, я вже мав четвертий розряд з спеціальності, перевиконував змінні завдання, не давав браку. Знання математики і фізики значно допомогли мені в оволодінні технологією різання металу, полегшили керування станком.

Зараз, продовжуючи працювати у своєму цеху, я готуюсь до вступу на заочне відділення Київського політехнічного інституту, де вчаться вже багато моїх товаришів.

—Вчитися ніколи не пізно,—це я сміливо заявляю тим, хто ще не усвідомив, яку величезну користь приносить навчання трудовій людині.

М. ЛАДЧЕНКО,
токар ремонтного цеху.

Токар - раціоналізатор Анатолій Гребенчук

ТОЛЯ Гребенчук з'явився в цехах Київського авторемонтного заводу ще в 1950 році, коли вчився у ремісничому училищі. Він проходив на заводі учбово-виробничу практику. У тому ж році на завод приїжджав знатний токар - ленінградець Генріх Борткевич, який продемонстрував свій метод швидкісної обробки деталей.

Юний практикант попав відразу ж у творчу обстановку шукань і експериментів, суперечок про достоїнства і недоліки нового методу, про вдалі і невдалі досліди при швидкісній обробці автомобільних деталей. На Анатолія Гребенчука все це справило величезне враження. До того ж, йому сподобалось авторемонтне виробництво. В 1950 році, після закінчення ремісничого училища, він попросив направити його на Київський авторемонтний завод № 1.

Було Анатолію тоді неповних 18 років. Він почав працювати в цеху виготовлення деталей, де працює і зараз.

А. Гребенчук — один з ініціаторів швидкісної обробки деталей на нашому заводі, автор багатьох раціоналізаторських пропозицій; особливо проявив він себе при освоєнні виготовлення деталей видавлюванням з листової сталі. Цей спосіб відомий давно. Ознайомившись з цим методом на кишинівському заводі т. Гребенчук запозичив досвід не сліпо, а творчо продумав прийоми роботи і технологію. І спосіб цей виправдує себе на заводі.

А. Гребенчук продовжує працювати над собою; він—студент 2-го курсу вечірнього автодорожного технікуму і вміло поєднує свою виробничу роботу з навчанням.

С. ВЕРНАВСЬКА,
головний редактор заводської стінної газети «Авторемонтник».

За тісну дружбу

Я — електрозварник. Виконую завдання на 200 — 250 процентів, маю доручення по партійній і профспілковій роботі.

В минулому році, після п'ятнадцятирічної перерви в навчанні, я став студентом першого курсу автодорожного технікуму.

Що ж примусило мене піти вчитись в такому, не зовсім уже молодому віці? Скажу прямо: робота і життя. Недосить перевиконувати виробниче завдання. Це можна робити і механічно. Але ми беремо участь в реконструкції і оснащенні найновішим обладнанням всього заводу. Нам треба все розуміти, все чітко уявляти собі, а для цього потрібні знання.

Дуже хорошу справу задумав колектив педінституту: організувати консультації для учнів заочних і вечірніх технікумів, шкіл і вузів заводу. В цьому у нас дуже і дуже велика потреба. Але мені здається, що тільки цим шефський зв'язок не повинен обмежуватись. Проведення спільних вечорів, загородніх прогулянок, екскурсій, змагань заводських і інститутських спортсменів — все це буде сприяти більш міцній дружбі робітників і студентів столиці України.

М. САМУСИК,
електрозварник.

Молодий слюсар

ЩЕ НАВЧАЮЧИСЬ у 7 класі сільської школи, Віталій Чирка часто замислювався над тим, що робити далі. Хотілося вчитись, але вабило також і самостійне життя трудівника. На сімейній раді вирішено було, що хлопець піде працювати і без відриву від виробництва вчитиметься. У раді заочно взяли участь і два старших брати — Олександр і Борис, які після закінчення ремісничого училища працювали слюсарями на авторемонтному заводі в Києві. Вони запрошували Віталія на завод.

І ось він на заводі. Працює спочатку учнем, а згодом слюсарем-складальником. За три роки Віталій стає робітником високої кваліфікації—слюсарем 4-го розряду. Він працює в одному з найважливіших цехів заводу — в складальному. Молодий слюсар систематично перевиконує виробничі плани на 180—200%, одночасно успішно навчаючись в середній школі робітничої молоді. В цьому році він закінчує 10-й клас. Його мрія — вчитись на географічному факультеті університету.

Віталій очолює цехову комсомольську організацію. За ініціативою комсомольців його цеху, вся молодь заводу стала на трудову вахту на честь 40-х роковин Великого Жовтня. Першотравневе свято вони теж зустрічають підвищеними зобов'язаннями.

Сам Віталій зобов'язався на честь славного ювілею Жовтня виконувати завдання на 200%.

Горжусь своєю професією

ПРАЦЮЮ я контролером відділу технічного контролю на Київському авторемонтному заводі № 1.

Роботу свою я дуже люблю. Вона не так складна, як відповідальна. Адже треба перевірити всі деталі автомобіля, які виготовляє наш завод. Від уважної роботи контролера залежить якість виходу продукції заводу.

Працюючи у відділі технічного контролю, я одночасно навчаюсь у вечірньому авторемонтному технікумі.

Я думаю, що зв'язок заводу з педагогічним інститутом є дуже важливим для підготовки в інституті спеціалістів-керівників політехнічного навчання в школі. Завод допоможе студентам вникнути в процес виробництва; відділ технічного контролю, зокрема, розкриє студентам важливість точності виготовлення деталей, цехи заводу познайомлять майбутніх вчителів з благородною професією робітника-авторемонтника.

М. БІГУН.

Віталій пожвавішав, коли дізнався, що розмовляє з представниками педінституту. Від імені молодих робітників він просить студентів частіше бувати на заводі.

— Зустрічі студентів з заводською молоддю, — сказав він, — були б дуже корисні. Студенти багато де в чому допомогли б нам.

Безперечно, тісний зв'язок з виробничниками принесе велику користь і студентам, бо їм є чого повчитись у робітників.

І. КРУК.

Діла і люди підшефного заводу

Ентузіасти творчої думки

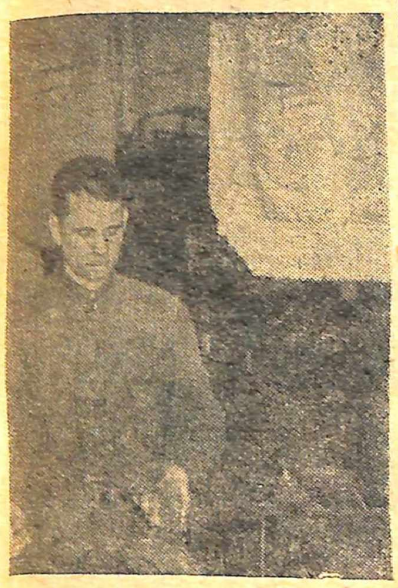

З ВОЛОДИМИРОМ Трохимовичем Бабичем ми познайомились до зустрічі з ним. У головному проході цеху ремонту біля вітрини стовпились робітники, які повертались після обідньої перерви. Чулись схвальні вигуки, сміх. На стіні — великий лист ватмана, на якому намальовано декілька дружніх шаржів. Один з них зображує багаторукого чоловіка, який говорить: «Що зробити ще? По моїх темпах роботи невистачає!».

Робітники пояснили, що це і є слюсар т. Бабич, який кожну зміну виконує завдання на 260—300 процентів, за що одержав від партійної і профспілкової організацій перехідний вимпел «Кращому слюсарю цеху». По цій червоній прикметі ми і знайшли робоче місце знатного слюсаря.

Володимир Трохимович, очевидно, не дуже зрадів тому, що його відірвали від діла, та коли узнав, що це шефи, відклав у сторону інструменти і привітно поздоровкався.

В бесіді з нами передовий майстер говорив про раціоналізацію, про ту творчість, якою живуть сотні тисяч кращих представників робітничого класу країни.

За останні роки т. Бабич впровадив біля десяти раціоналізаторських пропозицій, які дали заводу економії більше 10.000 крб.

— Нас багато таких в цеху,— з гордістю говорить Володимир Трохимович. —Слюсарі Володимир Степанович Буркот, Опанас Матвійович Авдошкін, токарі Григорій Гришанов та Іван Черотченко. Та хіба їх всіх перелічиш? В цьому і сила виробництва, тому воно на місці і не стоїть.

Найбільш відомі раціоналізації слюсаря Бабича в галузі продовження життя деталей автомашини.

Включившись у соціалістичне змагання на честь сорокаріччя Великої Жовтневої соціалістичної революції, Володимир Трохимович Бабич бореться за **продовження** строку придатності деталей, за економію матеріалів, особливо гостро необхідних народному господарству країни.

І як не погодитись з молодим робітником, який тоді, біля газети з дружніми шаржами, з глибокою повагою сказав про нього:

— Золоті руки!

І можна додати ще:

— Золота голова!

А. ДЯЧЕНКО.

Звітують четвертокурсники

У четвертокурсників зараз гаряча пора: розпочалася екзаменаційна сесія, остання весняна сесія в студентському житті; за нею — державні екзамени — підсумок чотирирічного навчання в стінах інституту.

Весняна сесія завжди здається важчою за зимову: на підготовку до екзаменів впливає і терпкий запах молоденьких листочків, і теплота весняного сонця.

Цю сесію четвертокурсники мовно-літературного факультету почали раніше за інших. У коридорах інституту незвичайна тиша. На дверях літературного кабінету табличка: «Тихіше! Студенти працюють!». Тут панує суворо ділова атмосфера.

Наслідки проведених екзаменів на літературному факультеті показали, що студенти сумлінно готуються до екзаменів.

Успішно складені екзамени з історичного матеріалізму, української та російської літератур. 15 квітня II група українського відділу склала екзамен з істмату: 12 студентів одержали «відмінно» і 15 — «добре».

Глибокі знання виявили К. Дідушко, О. Максюта, С. Підопригора (3 група, український відділ), Б. Іванчук, Б. Троян, Т. Осадчук (I група, український відділ) та ін.

III група цього ж відділу 25 квітня складала екзамен з російської літератури. Наслідки екзамену свідчать про те, що основна маса студентів сумлінно попрацювала. Так, прекрасно знають матеріал студентки А. Літвінова, В. Клименко. На жаль, у групі виявились і такі студенти, які несерйозно поставилися до вивчення російської літератури. Дуже поверхово знала матеріал К. Дідушко; О. Приймак та Г. Чвіженко навіть не читали таких важливих творів, як «Поєдинок» О. Купріна, «Мещане» М. Горького.

В той же день складали екзамен з російської радянської літератури студенти II групи російського відділу. Відмінні знання виявили А. Погребицька, Т. Разумова, Ю. Янковський і ще цілий ряд студентів. Але і тут були слабкі відповіді (М. Алексєєва, С. Скора).

Студенти цих груп 25 квітня склали свої останні курсові екзамени. Чотири групи мовно-літературного факультету складали останні екзамени 26 квітня.

Тепер перед літераторами державні екзамени. Потрібна напружена робота, серйозна підготовка, щоб з честю вийти в життя, віддати свої знання і вміння справі виховання підростаючого покоління.

Л. ТЕРТИЧНА.
(Наш кор.).

Сесія проходить нормально

Студенти нашого інституту готуються до екзаменаційної сесії — звіту перед державою. Нинішні випускники вже складають (а літератори вже склали) курсові екзамени і думають про державні.

Нижче подаємо розповідь заступника директора інституту по навчальній частині В. К. Мітюрьова про стан підготовки до залікової та екзаменаційної сесії.

На 4-х курсах закінчується складання курсових екзаменів. Сесія у випускників проходить нормально. Правда, треба відзначити деякі негативні її сторони. Так, на фізико-математичному факультеті три студентки (Л. Круликівська, В. Кудінова, С. Мілько) одержали двійки з курсу історичного матеріалізму. На російському відділі мовно-літературного факультету спостерігались прояви лібералізму викладачів І. А. Табачнікова і Д. П. Шутенка в оцінці знань студентів.

Навчальні плани на 4-х курсах виконані, а подекуди навіть перевиконані. Так, на фізичному відділі фізико-математичного факультету успішно ведеться практичний курс водіння автомобіля. Частина студентів зможе одержати права шофера-любителя.

Немає сумніву в тому, що і на молодших курсах навчальні плани будуть виконані. Заняття там закінчаться 10—15 червня.

Студенти цих курсів вже зараз розпочали підготовку до сесії. Але деяким з них треба перш за все ліквідувати академзаборгованість. Це стосується таких студентів, як А. Прель (III курс, педагогічний факультет), С. Хмелевського (II курс, мовно-літературний факультет), Е. Федотової-Лівшиць (I курс, мовно-літературний факультет) і ін.

Для того, щоб створити кращі умови для підготовки до екзаменів, деканати виділяють один вільний день, якщо це не зриває виконання навчального плану. Треба тільки, щоб студенти правильно зрозуміли, для чого надаються вільні дні. Вони повинні бути використані не для гуляння, а для праці в кабінетах. Тому і робота в кабінетах, лабораторіях провадиться в 2 зміни. Потрібно посилити контроль за самостійною роботою студентів, підвищити роль громадських організацій у справі підготовки до екзаменаційної сесії.

Для успішного проведення екзаменів необхідно організувати своєчасне проведення заліків і захисту курсових робіт, щоб вони не нагромаджувалися на кінець семестру.

Ми повинні докласти всіх зусиль, щоб успішно закінчити навчальний рік.

Поважай себе і інших

Просторий і світлий читальний зал в нашому інституті. Кожного дня з ранку до вечора тут працюють студенти.

На превеликий жаль, в нашому інституті є ще товариші, які приходять в читальний зал не працювати чи почитати свіжу газету, журнал, а для того, щоб просто посидіти і посміятись. Вони, мабуть, не розуміють, якої великої шкоди завдають своїм товаришам. Дуже важко і неприємно розбирати, наприклад, теорему чи вчити правило, коли поруч, майже над самим вухом, чується сміх або розповідаються анекдоти.

Так, 19 квітня студенти III курсу фізико-математичного факультету Л. Велика і Г. Бондаренко замість того, щоб працювати, стали одна одній розповідати якісь історії. Це продовжувалось біля двох годин і переривалось лише вибухом сміху або протяжними позіханнями...

Кожен повинен думати не лише про себе, але й про свого товариша, тим більш знаходячись у читальному залі. Треба поважати і себе і інших.

Г. ЖГУН.

У випускників

25—26 квітня випускники шкільного відділу та відділу спецпедагогіки педагогічного факультету складали екзамен з історичного матеріалізму. Більшість студентів виявили глибокі грунтовні знання. Продуманими і змістовними були відповіді В. Пелипця, І. Манжули, Л. Скуратівської, Г. Грохольської, Н. Авраменко, О. Чекурди, К. Стальнової і інших.

Проте прикрим є той факт, що В. Катаєва одержала незадовільну оцінку та кілька студентів мають посередні оцінки.

Н. ЛЕВАДНА.

Ветеран праці

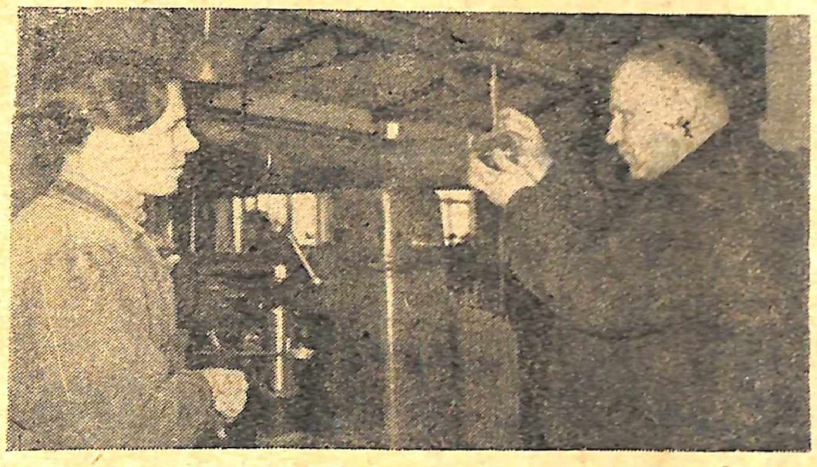

26-й рік працює на заводі старший майстер Йосип Захарович Баранчук. Його ділянка роботи, може, найблагородніша: він займається виключно підготовкою кадрів, працює викладачем на курсах підвищення кваліфікації токарів; в цеху виготовлення він керує практичною роботою своїх вихованців. У Йосипа Захаровича багато учнів, серед них передовики виробництва — токарі, фрезерувальники, шліфувальники самих високих розрядів, вони виконують найвідповідальніші роботи.

— Тут немає жодного токаря, який не пройшов би через мої руки, — говорить Йосип Захарович. З гордістю вчителя називає він імена токарів Василя Сухенка, Дмитра Соковіна, Івана Кондратюка — робітників вищої кваліфікації.

Старий майстер з особливою любов'ю ставиться до своїх найменших вихованців: Йосип Захарович керує на заводі виробничою практикою учнів середньої школи № 114.

Представник старшого покоління робітничого класу (робітничий стаж у нього 43 роки) майстер Баранчук все своє вміння віддає рідному заводу. Десятки раціоналізаторських пропозицій впроваджені ним у виробництво.

Незважаючи на похилий вік, Йосип Захарович бере активну участь у громадській роботі. Він є членом науково-технічного товариства, де систематично займається питаннями впровадження у виробництво передової технології і налагоджує обмін досвідом кращих виробничників.

Прощаючись з нами, тов. Баранчук розповів нам і про своє керівництво практикою студентів на заводі.

— Для успішного проведення виробничого навчання, — говорить Йосип Захарович, — треба, щоб студенти тісніше були зв'язані з заводом, треба прищеплювати їм смак до виробництва. Це дуже важливо, це життєва необхідність.

Екзамени складено достроково

Студентам IV курсу математичного відділу на останню семестрову екзаменаційну сесію винесено 4 предмети: астрономія, історичний матеріалізм, теорія функцій і проективна геометрія.

Групи вирішили достроково скласти екзамен з астрономії. І хоч курс астрономії у нас читався в стислі строки, переважна більшість студентів попрацювала так, що глибоко засвоїла предмет. Про це говорять наслідки екзамену: із 79 студентів на «відмінно» склали екзамен 36, на «добре» — 29 і на «задовільно» — 9. Найкращі результати в 41 групі математиків: тут 16 п'ятірок, 7 четвірок і 2 трійки.

Попереду ще три екзамени. Будемо готуватися до них так, щоб мати ще кращі результати.

С. ЛЕВІНА,
студентка 41 групи математиків.

Нас повідомляють

З нашого життя

ЩЕ РАНОК. Весняне небо вкрите хмаринками, і легенький вітерець погойдує гілочки дерев, на яких тільки що почали розвиватись бруньки. Саме в цей час вирушив наш факультет на недільник.

Ми йшли на будівництво Палацу культури, щоб внести частину своєї праці в загальнокорисну справу.

Біля призначеного місця ми зустріли студентів інших інститутів столиці. Незабаром приступили до роботи. Частина студентів розмістилася в приміщенні, а частина — на дворі. Дівчатам нашої групи потрібно було зняти насип землі: в цьому місці будівники прокладатимуть сходи.

Працювали ми з студентами медичного інституту. На даній нам ділянці землі робочу силу розташували раціонально. Дівчата копали землю і нагружали носилки, а хлопці носили. Працювали енергійно, весело. З усіх боків доносились пісні, частушки, жарти і навіть суперечки.

Всі почували себе бадьоро. А коли з'явилося сонце і перетворило похмурий ранок у справжній весняний день, працювати почали з подвоєною енергією, наші обличчя осяяли ще яскравіші посмішки.

Біля 2 годин дня роботу було закінчено. Відзначилися в ударній праці Н. Мороз, Л. Скиданова, Т. Шклярук, А. Лисенко та інші.

Наші дівчата не бояться фізичної праці і на наступному недільнику працюватимуть ще краще.

М. ЧЕРЕПОВСЬКА,

студентка I курсу педагогічного факультету.

Кросворд

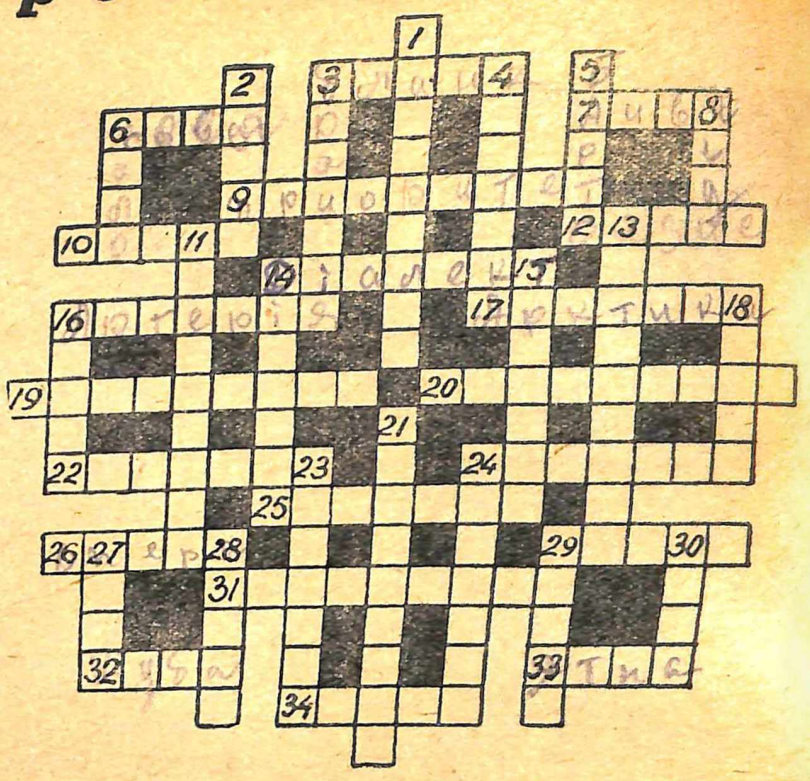

По горизонталі:

3. Аркуш паперу з друкованим заголовком, призначений для складання документа за певною формою. 6. Птах. 7. Дерево з родини яблуневих. 9. Першість у відкритті, винайденні. 10. Супутник Марса. 12. Місце в пустині, де є рослинність і вода. 14. Місцеве наріччя. 16. Кровоносна судина. 17. Північна полярна область земної кулі. 19. Народний художник СРСР. 20. Віршований розмір, яким написані «Іліада» і «Одіссея». 22. Частина металообробних верстатів. 24. Метал, що застосовується для виготовлення цінних сортів сталі. 25. Закінчений вірш на 8 рядків. 26. Музична драма. 29. Місто на Україні. 31. Столиця однієї з союзних республік. 32. Одна з республік Центральної Америки. 33. Вулкан на Сіцілії. 34. Сукупність гілок дерева або куща.

По вертикалі:

1. Архітектор, за проектом якого побудовано Зимовий Палац. 2. Один з конічних перерізів. 3. Країна в Латинській Америці. 4. Оцінка, розгляд, обговорення чого-небудь. 5. Дитяча письменниця. 6. Столиця однієї із скандінавських країн. 8. Гори в Південній Америці. 11. Чоловіче ім'я. 13. Місто на Волзі. 14. Алмаз, брильянт. 15. Науковий твір. 16. Точка небозводу, в напрямі якої рухається вся сонячна система. 18. Гірська країна азіатської частини СРСР. 21. Апарат з сферичним дзеркалом для відбивання вузького пучка сильного світла. 23. Прибудована до будинку відкрита або засклена галерея з дахом. 24. Назва прудких і легких верхових коней східного походження. 27. Великий декоративний сад. 28. Рід багаторічних рослин з родини амарилісових; розводиться в Криму і на Кавказі. 29. Станок, на якому розміщується ствол гармати. 30. Жіноче ім'я.

Склав студент II курсу фізико-математичного факультету М. БОРЕЙКО.

Господарська частина не потурбувалася

17-го грудня студенти 11-ї групи фізиків вийшли працювати на спорудження спортивного майданчика Солом'янського гуртожитку. Настрій у всіх був бадьорий, всі бажали якомога швидше приступити до роботи. Та тільки господарська частина інституту про це не турбувалася: не було ні лопат, ні носилок, ні ломів. У коменданта гуртожитку знайшлося лише п'ять лопат. Ось так ми і працювали... Але, незважаючи на це, робота була виконана велика. Студенти закопали ями, зрівняли горби, накидали землі на площадку і ін. Звичайно, можна було б зробити значно більше, якби робота була краще організована господарською частиною.

Ми просимо дирекцію інституту звернути увагу на зазначені недоліки. Треба подбати і про лопати, і про ломи та інший інвентар, необхідний для праці.

А. СЬОМИК.

Як врятувався генерал?

Якось в одній битві потрапили у полон ворожий генерал і офіцери. Привели їх до переможців.

Генерал-переможець був у доброму настрої. «Не хочу бути вашим суддею, — сказав він, — залишаю ваше життя долі і випадку. Завтра вранці перед очима всіх тут присутніх вам буде запропоновано торбинку з двома кулями. Ви повинні витягнути одну з них. Якщо витягнете чорну, будете розстріляні, якщо білу — одержите свободу».

Але охоронець, який співчував полоненому, попередив, що надії на порятунок нема, бо обидві кулі у торбинці будуть чорні. Цілу ніч полонений генерал думав, як врятуватися. Можна було б обвинуватити генерала-переможця в обмані, показавши обидві кулі разом. Але це тільки посилило б гнів переможця. Нарешті полонений знайшов вихід, який врятував йому життя. Яким чином він це зробив?

(З чехословацького журналу «Наука і техніка — молоді»).

Присвячується нашим академборжникам.

Редактор І. КРУК.

БФ 07944 Адреса редакції: м. Київ, бульвар Шевченка, 22/24, тел. 5-21-21, дод. 43. Друкарня КДПІ, Франка, 44. Зам. 424—1500.